

Ministeriet har anseet det nødvendigt at foretage, efterat have forudskiftet disse almindelige Bemærkninger skal man med Hensyn til de enkelte §§ tilføje Følgende:

§ 1 og 2.

I det af Lagtinget vedtagne Udkasts § 1 var det bestemt, at Enhver, der eier eller kommer til at eie en Jorddelendom af fra 1 indtil 6 Marker Jord, Størrelse, inden og udengaards, samlet i een Bygd, dog ikke mindre end 4 Gylde i hver Hauge eller Haugepart, skal være berettiget til at bestemme, at denne Eiendom, med de Husebygninger, der maatte være eller blive opførte paa bemeldte Eiendoms Grund, skulde være og forblive en samlet og udeelig Eiendom, der ingenstunde mere maa udstyffes; og skulde ifølge samme Udkasts § 2 den Bestumning, som herom tages, af vedkommende Eier under Jagttagelsen af de i denne Paragraph givne Forfrister være og forblive uigjenkaldelig og uroffelig.

Med Hensyn til den saaledes foreslaæde Størrelse af den Jord, der skal kunne behæftes paa nysnævnte Maade, er det bemærket, at da 1 Mark Jord, inden og udengaards, samlet i een Bygd, maa ansees for at være den mindste Jorddelendom, hvoraf en Familie kan ernære sig, bør denne Størrelse være Minimum for den Jorddelendom, der skal kunne belægges med det i Paragraphen omhandlede Baand, og da det paa den anden Side turde være betænkeligt at tillade, at Eiendommene paa Øerne samlede i altfor store faste Brug, har man troet at kunne ansætte 6 Marker Jord som Maximum for en saadan Eiendom, da denne altid vil kunne give en Familie et passende Udkomme; hvorhos er tilføjet, at naar en Mand eier flere end 6 Marker Jord, vil der efter Udkastet Intet være til Hinder for, at han deraf opretter 2, 3 eller flere Gaarde og bruger dem samlet under Eet, om han saa vil.

Herimod er der fra Ministeriets Side Intet fundet at erindre. Naar det derimod var foreslaæet, at Eieren skulde være berettiget til at bestemme, at Eiendommen skal være og forblive en samlet og udeelig Eiendom, der in-

genfinde mere maa udstyffes, og i Forbindelse hermed at en saadan Bestumning skal, naar den afgives paa den i § 2 foreskrevne Maade, være uigjenkaldelig og uroffelig, da maatte en saadan Bestemmelse antages at være i en ikke ringe Grad betænkelig. At lægge et saadant Baand paa Omsetning af Jorder maa overalt have Betænkelighed, men især paa Færøerne, hvor der sættes saamegen Priis paa at komme i Besiddelse af selv den ubetydeligste Jordlod. Det er nu vel saa, at der i Kongeriget gælde Bestemmelser, der synes endog i en endnu hoiere Grad at indskrænke Dispositionsretten over Jorddelendomme, men det maa dog herved bemærkes, at der ved Siden af disse Bestemmelser bestaaer et Bevillingsystem, der meget mildner hine i Jorddelendomsbesiddernes Raadighed ellers dybt indgribende Bestemmelser, see fgl. Reskript 5te Juli 1815. Efter det af Lagtinget vedtagne Lovudkast skal derimod en Eiendom, der engang er erklæret at skulle udgjøre en samlet og udeelig Eiendom, uigjenkaldelig vedblive at være en saadan, saa at den ingenstunde mere maa udstyffes, og der er hverken indrømmet senere Eiere eller de offentlige Autoriteter nogen Bemyndigelse til at gjøre nogen Forandring hertil. Det er navnlig det Uigjenkaldelige i en saadan Erklæring, der findes at frembyde Betænkelighed. Om det derimod ved Loven blev bestemt, at i Reglen maatte ingen saadan Eiendom for Fremtiden udstyffes, men der dog i Forbindelse dermed blev givet en Forfrist, hvorved det blev tillagt Regjeringen Bemyndigelse til efter Omstændighederne ad Bevillingsveien at indrømme Dispensation fra hiin almindelige Regel samt aabnet Udgang til, at der paa anden Maade kunde skee Undtagelser deraf, vilde Ministeriet saalangt fra finde Noget at erindre ved en saadan Ordning, at man meget mere maatte ansee den for hensigtsmæssig.

I Genhold hertil har man derfor ogsaa formeent, at der turde være Anledning til at indrømme Eieren af en efter § 1 udeelig Eiendom, hvor han maatte finde Saadant hensigtsmæssigt, Ret til at tage Bestemmelse om, at Eiendommen deles, dog ikke i mindre Dele end 2 Mark, og til ligeledes at magelægge